

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA:
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacțiunii.
Concurs, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrației și tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

REVISTĂ BISERICĂȘCĂ-ȘCOLĂȘTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

PARĂRE DORĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Nr. 3563/1915.

Anunț școlar.

Se aduce la cunoștința celor interesați, că petițiunile de primire în institutul nostru teologic din Arad, pe anul școlar 1915/16, au să fie înaintate subscrișului Consistor cel mult până în 3/16 august 1915, instruite cu:

1. Atestat de botez estradat în timpul cel mai recent.

2. Testimoniul școlar, prin care se dovedește că are pregătirea recerută prin regulamentul institutului.

3. Atestat de moralitate, dela oficiul parohial la care aparține, vidimat și de protoprezbiterul local.

4. Atestat medical despre starea sanitară și integritatea membrilor corporale.

5. Dacă petentul dela absolvirea școalelor medii s'ar fi dedicat altei carieri, ori a avut altă ocupațiune, atunci prin atestat dela oficiul parohial la care aparține, vidimat și de concernentul protoprezviter, are să dovedească ocupațiunea și timpul petrecut dela ultima frecvență școlară până în timpul de față.

6. Petițiunile au să fie provăzute cu timbru de una coroană, întru cât nu vor fi ajustate cu atestat de paupertate.

7. Petenții sunt avizați a scrie corect și legibil locul ubicațiunii și posta ultimă, apoi să alături și mărci postale recerute pentru a li-se putea trimite rezoluția în scrisoare recomandată.

Arad, la 2/15 iulie 1915.

*Consistorul gr.-or. român
din Arad.*

Aviz candidaților de învățători.

Învățătorii diplomați și absolvenții de preparandie, cari n'au și doresc să aibă aplicație, au să se anunțe la Consistorul eparhial, *până cel mult la 10/23 august a. c.*, arătând, la care stațiune vor să fie aplicați, spre a se țineă cont, pe cât se poate, de aceea dorință.

Candidații, cari acum ar ajunge întâia oră în aplicație pe teritoriul Consistorului eparhial,

vor avea să prezinte diploma învățătoarească, respective absolvenții de preparandie — absolutorul preparandial, în copie autenticată la vr'bn oficiu parohial ori protopopesc de sub jurisdicțiunea aceluiași Consistor.

*Consistorul gr.-or. român
din Arad.*

Ranguri și suflete.

Ori cât am fi de convingși cu toți din experiența zilnică, bine înțeles unul în măsură mai mare, iar altul în mai mică, că toate bunurile și măririle pământești sunt trecătoare, totuși ținem foarte mult la gradul de considerație din partea conveștitorilor noștri și la treapta ce o ocupăm în viața socială. Pe când nevinovatele insecte și plante sufăr cu supunere să le înțepăm și pressăm după voie și nu să supărăm pentru locurile în cari le așezăm în colecțiunile și erbariile noastre, noi oamenii, suntem cuprinși de cea mai adâncă mâhnire, dacă cineva ne trece cu vederea sau nu ne privește de aceea ce credem noi că suntem. Lupta pentru existență și înaintarea culturală ar fi însă cu mult mai ușoară, dacă oamenii nu ar țineă cu atâta înverșunare la poziția lor externă, ci s'ar plasă în o categorie mai superioară ori mai inferioară după valoarea lor sufletească. Ori cum am învățat și am suferit lucrurile, între singuraticii oameni, sunt deosebiri și încă foarte mari, numai cât criteriile de deosebire nu sunt externe, ci interne. În lumea păgână, nașterea era hotărâtoare pentru întreg cursul vieții. Se nașteă cineva din familie nobilă, eră sigur, că mai curând ori mai târziu trebuie să ajungă la onoruri și bogății, vedeă cineva din nefericire, lumina zilei, din o familie sclavă, ori cât ar fi fost de valoros și de nobil, trebuia totuși să-și petreacă viața întregă în muncă brută.

Numai bunul D-zeu poate ști câte talente și puteri morale a pierdut omenimea prin acest păcătos sistem social. Legea lui Isus Christos a slobozit omenimea nu numai din robia satanei, ci și din robia socială. Creștinismul cu miile lui de martiri a propagat învățătura, că toți oamenii sunt liberi și frați, precum și aceea, că nu naște-

rea și bogăția, ci lumina sufletului deosebește pe oameni unii de alții. Dela lăfărea și întărirea creștinismului încoace a început știința și arta omenească să înflorească și să meargă cu pași repezi înainte, pentru că clasele de jos eliberate, au putut să arunce din adâncimile sufletești ale lor la suprafață tot ce au avut bun și nobil și ce mai înainte în păgânism eră condamnat să se vestească și să moară. Libertatea externă ce a dat-o creștinismul omenimei putea să devină chiar așa de periculoasă pentru aceasta ca și sclavismul, dacă întemeietorul și propagatorul lui nu s'ar fi îngrijit că principiile de viață dăruite să fie înlocuite cu altele mai sănatoase și mai perfecte. Creștinismul a zis: *da omule tu ești liber! voința ta nu e supusă oamenilor, dară ea e supusă lui D-zeu, tu ai drepturi la libertate numai în măsura bunătății și a luminei sufletului tău! Mijloacele prin care poți și prin cari trebuie să te ridici sunt credința și munca.*

Pentru aceasta ori cât s'ar frământă sociologia și teologia să facă pace între oameni și să abată dezvoltarea vieții sociale în o mază adevărată, aceasta operă se va putea duce la bun sfârșit numai pe baza pildei cu talanții și a cuvintelor apostolului Pavel care zice: »In adevăr este deosebire de daruri. Au doară toți sunt apostoli? au doară toți sunt profesii, au doară toți sunt învățători? au doară toți sunt lucrători de minuni? au doară toți au darurile de vindecare? au doară toți vorbesc limbi, au doară toți explică* și »De ar fi tot corpul ochi unde ar fi auzul. De ar fi tot auz, unde ar fi mirosul? *Iar acum a pus D-zeu membrele pe fiecare dintr'ânsele în corp precum a voit* (Ep. c. I. Corinteni c. 11. v. 4. 16, 17, 18 și 29—31).

Intru adevăr ce pace și iubire durabilă s'ar sălășlui pe pământ, dacă oamenii, ar avea modestia, cumințenia și tăria bărbătească să-și cerceteze internul ca să vadă ce talente și daruri au primit dela bunul D-zeu și apoi conform acestora să muncească și să-și caute locul în societatea omenească.

Neînțelegerile, pismuirile, invidiile, nedreptățile cele mai multe de acolo provin în societatea omenească, că cel cu'n talant, în loc să muncească, de ciuda celui cu cinci talanți, să pune și doarme, ori se aruncă în mreja patimilor, nesocolind, că cel cu mai multe daruri trebuie să supoarte și mai multe *osteneli și suferințe*. Tu ar trebui să faci numai un talant pe când celalalt cinci!!! Nansen a mers cu nenumărate greutate spre pol a suferit foame, chinuri și frig grozav, iar D-ta ai șezut acasă lângă cuptorul cald și la urma urmei nu te-ai rușina să împarți gloria cu el. Alt om își tocește nervii își sdruncină sănătatea căutând un adevăr, iar tu te în-

vârți de 3 ori pe zi la frizeri și croitor cu gândul să înșeli cu aparența ta strălucită, care acopere de obicei un suflet gol, pe cineva. Și când e vorba de împărțirea colacilor tu răsbești cu pumnii în rândurile cele dintâi. Sigur că dacă ochiul vrea să fie ureche și urechea miros, pacea și bunăvoirea nu se poate pogori pe pământ.

E dureros, dar e adevărat, că noi oamenii nu voim să înțelegem că *darurile* primite dela D-zeu și perfecționarea lor prin muncă ne deosebesc pe unii de alții, iar nu *nașterea, bogăția și căpătuiala. Germeii fericirii nu zac în pungile, ci în sufletele noastre.* Iată ce cuvinte grele și frumoase are de a ne spune marele Vlahuță în privința aceasta: »Fiecare om își poate face o viață frumoasă. Și-o poate face în sărăcia unui bordeiu, cum firește, ceva mai greu — și-o poate face în strălucirea unui palat. Adesea împrejurările îi stau împotriva. *Dar omul e făcut să lupte.* Și cine luptă cu tot sufletul nu se poate să nu biruie. Nenorociți până la sfârșit rămân numai netrebnicii, cari fug de ori ce luptă. Despre aceștia, cu bună dreptate se poate zice că au numai *chip omenesc.* Și omenirea nu-i socotește în oastea ei. Ea are drum de făcut, răboiul de purtat și paturile de ambulanță îi trebuesc pentru răniți nu pentru infirmi«. Ce ridicolă și netrebnică e goana după ranguri deci, până când sufletul e sărac și incapabil să lupte!

Aceia cari toarnă leșie fiartă peste gingașele flori sufletești ale copiilor sunt în foarte multe cazuri părinții. Numărați pe degete acele mame și acei tătâni cari dau o atare creștere fiilor lor, băeți și fete, ca aceștia prin însușirile lor sufletești să se valideze odată în viață. Dară vorba să fie! fetitelor și băeților de cum încep să priceapă și să judece li-se vorbește de o parte bogată. Părinții sunt aceia cari le suflă copiilor la ureche până la 24 de ani și poate și până mai târziu că în bogăție zace fericirea. Dară fericirea nu zace în bogăție, ci în suflet. Petru are o avere mare, dară până la vârsta de 24 de ani de sufletul lui nu s'a îngrijit nimenea, în el, în urma neglijenței au crescut tot felul de burueni și de aceea unicul organ cu care poate Petru să guste lumea este stomacul. Pavel a fost băiat sărac, dară a muncit ziua și noaptea a căpătat cu vremea o sete neastâmpărabilă după lumină și frumuseță, a învățat de mic modestia, cruțarea, prudența, blândețea și alte multe frumoase însușiri sufletești, cari toate îl fac capabil să priceapă și să savureze partea frumoasă a lumii.

Maria a fost învățată de micuță să se știe preface, să nu lucre, fiindcă a fost bogată și acum e cucoană mare la oraș, dară e urât de

*) Vlahuță: La gura sobei. O viață frumoasă.

casă și de bucuriile ei, încontinuu trebuie să meargă la băi pentru nevricale. Marta a fost crescută rațional de mamă-sa, a fost învățată de mică să muncească, să cruțe și să respecte asperitățile vieții, dânsa e maritată la sat, dar căsuța ei e curată ca potirul unei flori și e cuib de mulțumire de sine și fericire. Tinerilor alegeți modele după plac, dar însemnați-vă bine, că sufletul e izvorul fericirii posibile pe acest pământ, iar nu fastul extern. Creșteți în cinste și muncă, nu în prefăcătorie și minciună.

Creșterea bună și rezultatul acesteia, cultura minții și a inimei, ne dă valoarea adevărată și niciodată rangul, ori cât ar fi el de strălucit. Se spune că la masa unui episcop englez era invitat odată și un aristocrat, care în convorbirile sale cu ceilalți meseni nu încetă să releveze originea sărmană a episcopului. Dar acesta dela o vreme i-a răspuns: Adevărat Domnule, tatăl meu a fost lampagiu într'un oraș și eu am ajuns episcop, dar dacă din întâmplare și tatăl D-Voastră ar fi fost ce a fost tatăl meu, D-ta de sigur erai astăzi lampagiu. După toate acestea să nu credem că preoții cu predicile lor vor face minuni, dacă societatea noastră nu va introduce singură o leacă de severitate în năravurile sale și nu va smulge cu rădăcini cu tot buruienile din suflet.

Înzădar ar învia Ilie Meniat și nu ar mai încetă să grăiască, dacă ar avea un ogor cu spini, căci scris este în sft. evanghelie, că a eșit sămănătorul să samene sămânța sa, dar semințele au căzut în spini, și au crescut spinii și le-au înecat. Iară altele au căzut pe pământ bun, și au făcut fruct: unele o sută, altele șasezeci, iar altele treizeci. Cel ce are urechi de auzit, să audă! (Matei c. 13 v. 7—9).

fm.

Rugăciunea și ecteniile, care de preoții parohialnici la Vecernie, utrenie și sf. Liturghie, în vreme de Războiu pentru biruință asupra tuturor vrăjmașilor împăratului nostru Francisc și iubitorilor de Cristos ostași ai săi, și pentru bună pace oamenilor, îndatorați sunt a o ceti în auzul tuturor.*)

La începutul sf. Liturghii.

La proscomidie, luând părțiceaua, o pune de chilin, zicând:

Doamne Isuse Cristoase Dumnezeul nostru, primește Jertfa aceasta întru iertarea păcatelor atot norodului tău și primește arma și pavăza și te scoală întru ajutorul nostru, și pune jos pe vrăjmași ce să oștesc cu noi, biruință dând

*) Această rânduială bisericească s'a făcut de Michail Manuilovici (Maxim, după primirea tagmei monahale), protopresbiter și președintele Consistorului Orășii-mari, din prilejul războiului Austriei cu Franția, în 1809.

asupra lor împăratului nostru Francisc și ostașilor lui cu mâna ta cea atotputernică, iară norodului tău pace și neîntristare.

La începutul Sf. Liturghii, după ce au zis preotul Binecuvântată e împărăția Tatălui și celelalte, să zică și ecteniile: Cu pce Domnului să ne rugăm pre rând, până la acea, pentru cei ce umblă pre ape și călătoresc, după care apoi aceste să zică pre rând:

1. Pentru ca să nu pomenească păcatele și fără de legile noastre, ci ca un bun, îndurat, milostiv să fie nouă nevrednicilor robilor săi, cari întru scârbe ne aflăm și să ne izbăvească pre noi de vrăjmași nostri, Domnului să ne rugăm.

2. Pentru ca să deie putere și tărie iubitorilor de Christos ostașilor nostri, și bărbătească vitejie împotriva tuturor vrăjmașilor și pizmașilor totdeauna să arate, și robilor săi pace și întărire și de toate scârbele și nevoile și sfaturile vrăjmașilor grabnică slobozire să dăruiască, Domnului să ne rugăm.

3. Pentru ca să nu ne lese pre noi spre călcare și stricare vrăjmașilor și pizmașilor nostri, ci în fugă să prefacă toată îndresneala lor și brațul lor să-l sfarme și subt picioarele iubitorului de Cristos împăratului nostru Francisc și ostașilor lui să-i supue, Domnului să ne rugăm.

4. Pentru ca să se umplă de rușine și necinste fetele vrăjmașilor nostri și inima lor spaima și cutremurul să-o cuprindă și ingerul Domnului să-i gonească și să-i bată pre ei, Domnului să ne rugăm.

5. Pentru ca să fie calea vrăjmașilor nostri celor ce să bat cu noi, întunec și lunecare, ca de grabă să se întoarcă înapoi, și în fugă să prefacă îndreznirea, iară împăratului nostru Francisc și oastei lui biruință asupra lor și vitejie cu putere să să deae, Domnului să ne rugăm.

După aceste iarăși zicând ectenia mai departe adică: Pentru ca să ne mântuim noi de tot năcazul s. c. l.

După Vohodul cu Evangelia: Tropariul învierii apoi tropariul: Mântuiește Doamne poporul tău și binecuvântă moștenirea ta, și apoi condacul: Cel ce te-ai înălțat pre cruce de bună voie. — Apostolul: cătră Ovrei, a cărui început este: Fraților sfinții toți prin credință biruit-au împărății, fost-au tari în războaie. Evangelia dela Marco: Zis'au D-l învățăceilor săi: Aveți credința în D-zeu. A 17 săpt. după Rusalii Mercuri. După acestea: Ectenia cea mare: Să zicem toți din tot sufletul ș. c. l. până la: încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii titorii sf. bisericii aceștia, și după aceea — aceste:

1. Doamne Dumnezeul nostru cel tare și puternic întru războaie, pre tine întru ajutoriu noi nevrednicii te chiamăm, și cu smerenie te rugăm: ia arma puterii tale și pavăza de apărare și ne izbăvește și te scoală întru ajutoriu nostru, scoate sabia îngrozirii și a biruinței, și încălcește pre cei ce ne gonesc și se oștesc cu noi, și întoarce înapoi cu rușine ce gândesc nouă rele supt picioarele iubitorului de Cristos împăratului nostru și a ostașilor lui supuinđu-i, rugămu-te cu de grabă ca un îndurat, auzi-ne și ne miluește.

2. Doamne Dumnezeul nostru, caută din ceriu și vezi, că protivnicii nostri au scos afară sabia

și au încordat arcul ca să săgețeze pre săracii și mișei robii tăi și să-i junghie pre ei, iară tu cu mâna ta cea atot stăpânitoare sfarmă arcurile lor și fă cu degrabă, ca sabia lor să între întru inimile lor, biruință și izbândă asupra lor dărând împăratului nostru și ostașilor lui, ne rugăm ție a toate împărate, auzi-ne și ne miluește.

3. Nu spre arcul nostru nădăduim, nici arma noastră ne va mântui pre noi Doamne, ci al tău atotputernicul ajutoriu cerem, și spre a ta putere îndreznind, spre vrăjmașii nostri ne rădicăm și numele tău credincios chiemăm, iară tu oprește-i și-i risipește pre ei, și în mâinile împăratului nostru și ostașilor lui îi dă, rugămu-ne ție, auzi-ne și ne miluește.

4. Trimite săgețile tale Doamne și fă turburare vrăjmașilor nostri, slobozi fulgerile tale și-i risipește pre ei, trimite mâna ta de sus și-i împrăștie pre ei de pre pământ, și ne scoate, și ne izbăvește pre noi pentru numele tău, rugămu-ne ție auzi-ne și ne miluește.

Apoi după molitva cea după Amvon zicând preotul: Iară și iară întru smerenie plecând genunchele, Domnului să ne rugăm, zice aceasta molitvă:

Doamne Dumnezeule al puterilor, Dumnezeul mântuirii noastre, Dumnezeul cel ce faci minuni singur, caută după mila și îndurările tale pe smerit norodul tău și cu iubire de oameni ascultă și te îndură și ne miluește pre noi, că vrăjmașii nostri s'au rădicat spre noi ca să ne strice, și să ne piardă pre noi, că tu toate le cunoști și știi cele ce ei cugelă asupra noastră, și cumcă noi nu putem sta înaintea feții lor, dacă tu nu ne vei ajuta nouă; ci precum oarecând în vreme lui Moisie norodului Ovreesc, cuvintele tale: îndrăzniți, stați și veți vedea mântuire dela Domnul, care va face vouă astăzi, că Domnul va lupta pentru voi, auzind cutare neam au stat în luptă, așa și de noi, aceasta zi și te scoală întru ajutoriu nostru, varsă puterea ta, și armă nebiruită, și închide pre cei ce să scoală asupra noastră cu nedreptate, și voiesc a ne izgoni pre noi din biruința noastră, care ne-ai dat nouă după cei dinții ai nostri; și ne dă nouă robilor tăi înpotriva acelor ce să tăbăresc cu noi îndrăznire, tărie, putere, și vitejie. Pune arc de aramă în brațele ostașilor nostri și le dă lor scuteală de mântuire, și-i încinge pre ei cu putere spre războiu, apucă armă și pavază și te scoală întru ajutoriu nostru, spune sufletului nostru: Mântuirea ta sunt eu; să se rușineze, și să se înfrunteze cei ce caută sufletele noastre, să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce gândesc nouă rele, să fie înaintea iubitorului de Cristos împăratului nostru și înaintea ostașilor lui ca praful înaintea feții vântului, și înger puternic necăjindu-i, să-i gonească pre dânșii, vie lor cursa care nu o știu, și prin-

zătoare care au ascuns să-i prinză pre dânșii, și să cadă supt picioarele iubitorului de Cristos împăratului nostru, și spre călcare ostașilor nostri: Așa Doamne Dumnezeule mântuitoriu nostru, puterea, nădejdea și apărarea noastră nu pomeni fără de legile și nedreptățile noastre, ci dă ostașilor nostri carii nădăduesc întru tine, biruință asupra vrăjmașilor, precum lui Moisie spre Amalic, lui Ghedeon spre Madian, și lui David asupra lui Goliat și altor mulți robilor tăi, cari nu spre armele sale, ci spre tine adevăratul Dumnezeu, care poți a mântui pre cei ce nădăduesc, pre slăvită asupreală și biruință le-ai dat cu adevărat; și precum lui Avraam, Iosif, Halib, Ilie, Ananie, Azarie, Misail și Daniil și alți din neam în neam, ție bine plăcuți întru ispitele nevoi, scârbe și necazuri, spre tine și spre mila ta nădăduind n'au slăbit, și noi păcătoșii și nevrednici robii tăi, cari nici o bunătate n'am făcut, spre singură bunătatea ta nădăduim, fiindcă nu întru puterea calului, nici întru pulpele bărbatului bine ți-au plăcut, ci întru cei ce nădăduesc spre tine și spre mila ta. De tine ne temem și întru tine toată nădejdea punem, cătră tine alergăm, și mâinile noastre rădicăm și ție întru smerită pocăință ne rugăm: ajută-ne nouă Dumnezeule mântuitoriu nostru pentru slava numelui tău, și ne izbăvește pre noi, ca nu cândva să zică vrăjmașii nostri, Dumnezeu i-au lăsat pre ei și nu iaste cine să-i izbăvească, și să-i mântuiască pre dânșii, ci tu adevăratul Dumnezeu nostru întru care credem, și nădăduim să nu ne rușinezi pre noi, pre cei ce așteptăm mila ta, și fă sămnn spre bine, ca să vadă cei ce ne uresc pre noi și stării noastre și împăratului nostru pizmuesc. Să se rușineze vrăjmașii nostri și să piară, ca să vază toate marginile, că tu ești Dumnezeul nostru și ne-ai ajutat nouă. Inbucură inima iubitorului de Cristos împăratului nostru, a ostașilor lui, și a noastră cu mila ta, bate vrăjmașii nostri, sdrobește-i și-i supune cu de grabă sub picioarele iubitorului de Cristos împăratului nostru, înfrică fuga lor, și cea nedreaptă îndrăznire, și dă credinciosului robului tău împăratului nostru Francisc, arhipovățuitorului oastei Carol și ostașilor multă îndreznală, putere și vitejie a izgoni și a ajunge și întru numele tău a-i birui și a pierde pre vrăjmașii nostri; Că tu ești apărătoriu și biruitoriu celor ce nădăduesc întru tine și se roagă ție și cer ajutoriu tău, și ție mărire înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor Amin.

Apoi după aceia: Fie numele Domnului și Otpustul Liturghiei.

Sectarismul.

Biserica creștină, — întemeiată de I. Hristos cu scopul ca marea sa operă să se susțină și să se continue — în dezvoltarea ei internă a trebuit să înfrunte atacuri aprige, să poarte lupte și să înlăture cu energie reacțiunile continue. Atacurile, luptele și reacțiunile provenite din dezvoltarea internă a bisericii, sunt opoziții ce sau ridicat spre a împedea normala dezvoltarea a învățătorei bisericești, a cultului, a vieții religioase și morale, a administrației și disciplinei bisericești. Aceste opoziții, cu urmări destul de grave, au fost înscenate de anumiți bărbați, conduși de cine știe ce interese meschine, și cari, — succedându-le să capaciteze pe mai mulți, sau mai puțini „slabi“, caractere hibride — au devenit întemeietorii sectelor eretice și schismatice.

În decursul vremurilor, biserica a fost bântuită din ce în ce tot mai mult de sectarism, ba ajunsese chiar la modă atât în biserica răsăriteană, cât și în cea apuseană aceasta cangrenă, care cu fiește care formă nouă ivită, tindea la nimicirea bisericii apostolice.

Că ce sunt sectarii și felul lor de răspândire, ne apare într-o lumină nu se poate mai clară din cuvintele părintelui bisericesc Irineu: „Sectarii (ereticii și schismaticii) — zice el — au în opera lor următorul metod: ei nu să străduiesc să priceapă nici ce au profetit profetii, nici ce a învățat Hristos, nici ce au propagat apostolii. Cu o săritură măească trec peste ordinea și unitatea sfintei Scripturi și desbină după priceperea lor, părțile adevărului. Ei traduc, după cum le place, și dau adevărului un înțeles, după cum voiesc; desbinând unele de altele ei induc în eroare pe mulți cu aceea-ce și-au însușit în mod viclean din învățăturile Mântuitorului — și prin scornituri aduse prost în legătură“

Nu e locul potrivit, nici scopul nostru a înșira diferitele secte ivite în decursul veacurilor în sânul bisericii creștine, ci vom arăta pe scurt cari sunt izvoarele sectarismului, culpabilitatea lui, mijloacele de apărare contra lui, și ținuta noastră de creștini față de sectari.

Apostolul Paul zice: „De învață cineva altcum, și nu se unește la cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Isus Hristos... acela s'a trufit, neștiind nimic, ci este înclinat la întrebări și la dispute, din cari se nasc pizma, sfada, defaimele, prepusurile viclene...“ (I Tim. 6. 3 ect.)

Despre schismaticul Montan (sec. II.) se zice că era plin de *mândrie* și afirmă că el are inspirațiune divină și e paracletul (mângâietorul) trimis de Isus, pentruca să îndeplinească din opera lui aceea, ce a rămas netndeplinit.

Preotul din Alexandria — Arie — dorea să ajungă episcop, dar a fost înlăturat și în locul lui ales de episcop Alexandru, un bărbat erudit și un creștin adevărat. Aceasta la amărât pe *ambitiosul* Arie, și când odată episcopul Alexandru predică de pe amvon că I. Hristos fiul lui Dumnezeu, e întru toate egal Tatălui, Arie — văzând în afirmațiunea episcopului o erezie, pentrucă zicea el, Fiul e creat de Tatăl, deci trebuie să fie mai mic decât tatăl și nu egal cu El. Astfel după părerea lui Arie I. Hristos, nu ar fi Dumnezeu adevărat.

I. Hristos zice, că „carnea“ și „sângele“ nu sunt în stare să înțeleagă pe Dumnezeu. — Iar dintre sectarii noștri, mulți s'au făcut „pocăiți“ pentrucă simțindu-se strămtorați în cătușele căsătoriei legiuite, au

aflat câmp liber pentru pofta nesățioasă a trupului, admisă de dogmele pocăite.

Deci trufia, mândria, ambiția și concupiscenta sunt izvoarele sectarismului.

Față cu alte păcate a fost privit sectarismul din partea sfintei Scripturi și a sfinților părinți, — ca unul dintre cele mai mari, care pe toți, cei-ce perzistă în el intenționat, deci cu voință liberă și cu conștiință, îi eschide dela fericirea eternă. Apostolul Paul pronunță anatema asupra celui ce învață altă evanghelie, decât cea propagată de apostoli, — fie acela chiar inger al cerului (Gal. 1. 8.) Iar apostolul Petru voind să scoată în relief păcătoșietatea sectarilor, zice despre ei: „Ochi având plini de adulteriu și neputând înceta dela păcat; ademenind sufletele cele nestatornice, având inimă deprinsă în sgărzenie, fiii blăstămului; Cari au lăsat calea cea dreaptă și au rătăcit.. Aceștia sunt izvoare fără de apă, nuori cari se poartă de vifor; cărora se păstrează negura întunerecului etern“ (II. Petru 2. 4. etc.)

Pe timpul când biserica și statul să aflau într-o legătură mai strânsă și n'au deplină armonie, o crimă comisă față de biserică, era privită totodată ca și o abatere, sau o călcare a ordinii civile și strict pedesită de stat. Deja în legislatura romană aflăm unele legi în contra sectarilor, cari legi apoi deveniră în evul mediu grozav de aspre. Și cu drept cuvânt, pentrucă resfoind paginile istoriei vedem, că sectarismul nu arare-ori merge mână'n mână cu revoluția, stând în strânsă legătură de cauză și efect. Astfel revoluția donatiștilor din sec. IV. Când împăratul Constatin cel Mare s'a declarat în contra lor, i-a cuprins pe donatiști o furie grozavă și o oaste întreagă de țărani și sclavi fugiți dela stăpânii lor au străbătut imperiul, călcând în picioare ordinea civilă, pârjolind totul și omorând. Un secol întreg a zdrobit această rescoală sectaristă unitatea bisericii, și a tulburat pacea și liniștea statului. Dar un exemplu mai viu e imperiul muscălesc, din care — plin fiind de nihilisti, anarhiști, socialiști și de nenumărate secte de caracter religios, — ne-am obicinuit a primi numai vești rele de răscoale, de frecări tumultuoase și de încercări cari de cari mai periculoase pentru siguranța statului.

Pentru a ne apăra pe noi dela rătăcire și păcat, iar biserica dela nimicire, trebuie să ne folosim în cea mai mare conștiințiozitate de mijloacele cari ne stau la dispoziție ca creștini adevărați, în contra cangrenei sectare. — *Credința adevărată trebuie încontin susținută, cultivată și ocrotită cu toată râvna, ca cel mai scump odor al nostru* Ignatie ucenicul apostolilor, purtă multă grijă ca discipulii lui să nu fie influențați de ceva ce ar putea întuneca strălucirea credinței adevărate, și de aceea scrie pe seama lor multe și folositoare reguli de observare, ca ei în părerile lor să fie întotdeauna și întru toate în deplină armonie cu biserica drept credincioasă.

Alipirea de biserică trebuie să fie dintre cele mai strânse pentrucă ea întradevăr e „stălp și întărire a adevărului“ (I. T. 3. 16). Iuzădar s'au provocat și se provocă sectrarii în învățătura inventată de ei, la Biblie, pe care fie care sectă altcum o înțelege; pentrucă „să se știe înainte de toate, că orice profecie a a scripturei, nu este de deslegare particulară; căci nu prin voia oamenilor s'a făcut cândva profecie, ci purtați prin Spiritul Sfânt au vorbit oamenii cei sfinți alui Dumnezeu“ (II. Petru 1. 20, 21).

Creștinismul e ceva dumnezeesc, din care nici o iotă, nici o cirtă nu-i permis să cadă (Mat. 5. 17, 18). Deci dacă cineva să lapadă odată de biserica înte-

meiata de Insuși I. Hristos, și în mod arbitrar defige el hotarele credinței, — unde e atunci linia, la care trebuie să zică omul: până aici și nu mai departe.? Cât de departe au ajuns — în felul acesta — cu discompunerea credinței adevărat creștine, fie-ne exemplu, aberațiunile „pocăiților“ noștrii deslipiți dela sânul bisericii lui Hristos.

Incungiuarea adunărilor sectare se impune creștinului adevărat cu toată rigoarea și tot asemenea a legăturilor de preținie sau intimitate. Apostolul Paul zice: „De omul eretic, după una sau a doua svătuire despărtește; știind că unul ca acesta este abătut și păcătuiește, condamnat fiind de sine însuși“ (Tit 3. 10, 11). Policarp părintele apostolic, când a întâlnit odată pe ereticul Marcion și acesta l'a întrebat ori dacă-l cunoaște, el a răspuns: „O da, eu cunosc în tine pe primul născut al satanei“ — și s'a depărtat.

Credința adevărată trebuie să fie norma vieții, dar creștinul să țină la credință nu numai cu mintea, ci și cu inima. De obicei cauza căderii nu e mintea, ci inima înrăutățită, lucru care se vede atât de clar la sectarii noștrii.

Și cu toată mărimea rătăcirii sectarilor, biserica ne îndeamnă să cultivăm iubirea datorită de'apropelului și față de acești păcătoși notorici. Sfânta Scriptură ne istorisește că iudeii priveau deeretici pe samariteni și că ura eră reciprocă; din cauza aceasta — călătorind odată Mântuitorul spre Ierusalim — nu a fost primit într'un orășel samaritean. Când au văzut aceasta învățăcei lui, Iacob și Ioan, au zis: „Doamne voești ca să zicem să se coboare foc din ceri și să-i mistuiască?“ Isus certându-i însă, le-a răspuns: „Nu știți ai cărui spirit sunteți voi. Că fiul omului nu a venit să piarză suflete de oameni, ci să le mântuiască“ (Le 9. 54). Iar când împăratul bizantin Mihai Rangabes a dat ordin să stărpească cu foc și sabie pe pauliciani — o sectă manicheică — acestei hotărâri imediat i-s'a opus cu energie patriarhul Nicefor. Acesta i-a arătat monarhului, că trebuie să dea oelor rătăciți un timp oareșcare de căință, și prin învățatură, prin clarificare și prin un tratament prietenesc să-i abată dela calea rătăcirii aducându-i iarăși la calea mântuirii. Împăratul s'a lăsat convins și nici un paulician nu a mai fost persecutat.

Dacă urmărim în șir cronologic sectarismul din decursul veacurilor vedem, că fiecare sectă a negat ceva din deplinul adevăr al bisericii lui Hristos, iar aceasta la rândul ei a condamnat și combătut cu toată energia tendințele viclene ale sectarilor. Rezultatul luptelor a fost, că adevărul bisericii a câștigat un firmament tot mai puternic și o strălucire tot mai mare, pecând sectele — eșind la iveală tot mai mult intențiunile păcătoase și calea greșită a sectarilor — au dispărut rând pe rând.

Avem secte și în timpurile de față, și din răutatea sufletului omenesc și nepăsarea noastră față de biserică, poate se vor ivi și în viitor; dar o combatere aprigă și conștiințioasă ne va mântui de plaga aceasta din prezent și ne va face mai rezistenți față de rătăcirile ce vor să vie.

G. Popoviciu.

CRONICA.

Internatul nou și modern din Brașov. pentru elevii școalelor românești de acolo primește de acum prenotări pentru anul școlar 1915/16. La cerere trimite prospect direcțiunea internatului (Brașov, strada Prundului 39.).

Concurs.

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal pe lângă bolnavul preot Panteleimon Ardelean din Dubești, tractul Belinț, să escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Două din trei părți a sesiei parohiale.
2. Jumătate din venitele stolare și
3. Jumătate din birul parohial.

Reflectanții, cari trebuie să aibă ecalificație pentru parohii de clasa I, sunt poștiți a-și așterne petițiile concursuale comitetului parohial din Dubești, în terminul concursual, pe calea oficiului protopresbiteral din Belinț (Belenceze, Temes-megye), instruate conform normelor în vigoare și a se prezentă într'o duminică sau într'o sârbătoare în s. biserică din Dubești, spre a-și arată desteritatea în cântare și în tipic, eventual în oratorie și în săvârșirea serviciului divin.

Alesul e dator să plătească dările și ecvivalentul după pământul ce-l beneficiază și să catehizeze la școalele de acolo fără altă remunerație.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu mine: *Gherasim Sârb* protopresbiter.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului cantoral-învățătoresc dela școala gr.-or. rom. din **Dobrești** (Bihardobrod) protopresbiteratul Beiuș, prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“, pe lângă următorul beneficiu:

1. Cvarțir în natură și grădină.
2. În bani gata dela comuna bisericească 710 cor., solvit în rate trilonare anticipative.
3. 20 metri de lemne pentru încălzirea safei de învățământ.

4. Stolele cantorale în sumă de circa 30 cor.
5. Pentru conferință 20 cor.

6. Ajutor dela stat votat cu Nrul 101556/1913. Dela recurenți se recere să instrueze și să conducă cor, de asemenea se observă că vor fi preferiți cei scutiți de serviciul militar.

Ceice doresc să ocupe acest post sunt poștiți, recursele lor ajustate conform regulamentului și adrese comitetului parohial, să le trimită oficiului pprese gr.-or. rom. în Belényes având totodată să se prezente într'o duminică ori sârbătoare în sfta biserică din Dobrești pentru a-și arată desteritatea în cele rituale.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu: *Moise Popoviciu*, adm. protopopes.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului de învățator vacant la școala confesională ort. română, din **Ianova** (Temes-jenő) se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în foaia: „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. În bani gata 1000 cor.
2. Locuință corespunzătoare cu 1/2 intravilan și 1/2 extravilan pentru cari alesul e dator a suportă însuși darea.

3. Spese de conferință 20 cor.

4. Scripturistică 10 cor.

5. Dela înmormântări 1 cor., iar dela alte funcții cantorale la cari va fi poștit în afară de biserică stola obicinuită. Alesul va avea să provadă cantoratul în biserică fără altă remunerațiune.

Ajutorul de stat pentru întregirea salariului conform art. de lege XVI: 913 s'a încuviințat sub Nrul

97.316 ministerial. Recursele ajustate cu: a) extras de botez din matricula bisericească; b) Diploma de învățător; c) certificat de apartinență; d) declarație relativă la obligamentul militar; și e) eventuale atestate de serviciu sunt a se înainta P. O. Oficiu protopresbiteral gr. ort. rom. în Timișoara (Temesvár Gyárváros), iară reflectanții vor avea a se prezenta în vre-o duminică ori sâmbătoare în sfânta biserică din lanova (Temesjenő) pentru a-și arăta desteritatea în cant și tipic.

Dat în ședința comitetului parohial, ort. rom. la 7/20 iunie 1915.

Tanasie Chida
prezident, com. par.

Melentie Șora
notar al com. par.

In conțelegere cu: *Ioan Oprea* adm. protopopesc.

—□— 1—3

Pentru întregirea stațiunii vacante învățătoresii din **F. Giriș** (Feketegyörös) se publică concurs cu termen de alegere la 30 de zile dela prima publicare.

Dotățiunea constă din: 240 cor. în bani. 2. Pământ arătoriu de 4 jugere. 3. Competința de pășunat 6 jugere catastrale. 4. Bucate 20 cubule grâu și cucuruz. 5. Pentru lemne 120 cor. 6. Stolele cantonale îndatinat. 7. Locuință acomodată cu grădină de legume. Toate acestea venite dau 1100 cor. dela care sumă e asigurată întregirea salariului dela stat.

Reflectanții la aceasta stațiune, au a-și trimite recursele adresate comitetului parohial la subscrisul, având până la alegere a se prezenta în cutare duminică ori sâmbătoare la sf. biserică pentru a-și dovedi desteritățile în tipic și în cântare.

F. Giriș, din ședința comitetului parohial ținută la 26 iulie (8 august) 1915.

Petru Serbu
președinte.

In conțelegere cu: *Petru Serbu* protopop.

—□— 1—3

Pentru îndeplinirea posturilor vacante învățătoresii din inspectoratul Beliului se publică concurs cu termen de alegere de 30 zile dela prima publicare.

1. **Călăce**, salar în bani 600 coroane și întregirea dela stat.

2. **Căpâlna**, salar în bani 600 cor. cu întregirea dela stat.

3. **Chișlaca**, în bani 304 cor. 7 jugere pământ: 120 cor. 13½ cubule cucuruz à 12 cor., lemne 12 metri à 3 cor. și întregirea dela stat.

4. **Craiova**, în bani 300 cor. 4 jugere pământ: 70 cor. 12 cubule bucate: 144 cor. 8 orgii lemne: 80 cor.

5. **Cărășeu**, în bani 600 cor. și întregirea dela stat.

6. **Coroiu**, în bani 600 cor. întregirea sub rezolvire.

7. **Dumbrăvița de codru**, 600 coroane și întregirea dela stat.

8. **Groși-Bârzești**, în bani 88 cor. 15½ șinice bucate, 180 cor. 8 orgii lemne: 80 coroane întregirea dela stat.

9. **Biuș-Sânmiclăuș**, în bani 600 cor. întregirea dela stat.

10. **Siad-Rogoz**, în bani 600 coroane întregirea dela stat.

11. **Suplac**, 300 cor. în bani, 12 cubule bucate: 144 cor. 6 stângini lemne: 70 cor. întregirea dotațiunii dela stat.

12. **Susag-Tâlmăciu**, în bani 400 cor. 20 cubule bucate 240 cor. întregirea dotațiunii dela stat.

13. **Făgădău**, în bani 1000 cor. întregirea dela stat.

14. **Ursad-Pocluse-Hodișel**, în bani 600 cor. întregirea dela stat.

15. **Urvișiu de Biuș**, în bani 600 cor. întregirea dela stat.

Cătră beneficiile acestea se adaugă stolele îndatinat, locuințe acomodate cu grădine de legumi. Din lemne vor fi a se încălzi și salele de învățământ.

Reflectanții au a se prezenta la sf. biserici din comunele la care vöesc a competi pentru a-și dovedi desteritatea în tipic și cântări, iar recursele instruite conform prescrișelor §. 58 din regulam. școlar, au a le trimite la subscrisul în Feketegyörös.

Pentru comitetele parohiale: *Petru Serbu* protopop. 1—3 gr.

—□—

Pentru postul de învățător-cantor dela școala conf. din **Miersig** se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare, cu următorul salar:

1. Locuință modernă cu grădină de legume.

2. Dela parohie 700 cor. în număr.

3. Stolele îndatinat.

4. Întregirea salariului peste 724 cor. votat dela stat.

Alesul are se propună toate studiile obligate și se provadă cantoratul, iar în caz de lipsă și catihizarea.

Recursele regulamentare se vor înainta pe calea oficiului protopopesc al tractului tinca în Méhkerök, iar recurșenții se vor prezenta în vre-o duminică în biserică din Miersig spre a-și arata desteritatea în cânt și tipic.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu mine: *Nicolae Roxin*, protoprezbiter.

—□—

Pentru îndeplinirea parohiei de cl. III-a din **Păiușeni** (Paizs) se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Bis. și Școala”. Emolumentele sunt 1. Uzufuctul unui intravilan parohial. 2. Birul legal. 3. Stolele legale. 4. Întregirea dela stat.

Darea publică după beneficiul preoțesc o va solvi alesul.

Reflectanții sunt poștiți ca recursele ajustate conform regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Păiușeni, să le subștearnă oficiului parohial din Buteni, având în timpul concursual a se prezenta în sf. biserică din Păiușeni spre a-și arata desteritatea în oratorie și celea rituale.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu: *F. Roxin*, ppbiter.

—□—

Amăsurat dispozițiilor v. Conzistor de nr. 3001/915. pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătoresii-cantorale dela școala elementară gr. ort. rom. din **Ociu** (Ocs) pprezb. Halmagiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela I-a apariție a acestuia în foaia oficiosă „Biserica și Școala”.

Emolumentele sunt:

1. În bani gata dela **Oci** 340 cor., dela filia **Ocișor** 260 cor., de tot deci 600 cor. 2. Lemne de foc pentru învățător dela **Oci** 2 metri sau 9 cor. 16 fil.; dela **Ocișor** 6 metri sau 27 cor. 48 fil. bani. (Pentru încalțitul salei de inv. comuna **Ociu** aduce la fața locului 6 metri de lemne prețuite în 27 cor. 48 fil.) 3. Spese de conferințe inv. 20 cor. 4. Scripturistica 10 cor. Dela înmormântări, unde va fi poștit, 1 cor. 5. Cvarțir liber cu 2 chilii cuhna și cămară. 6. Pentru grădină de legumi 20 cor. De curator și curățirea școalei se îngrijește comuna biser. pe speșele sale precum și de văruiul intern și extern (afară de internul locuinței învățătoresii).

Ajutorul de stat pentru întregirea salariului conf. art. XVI: 1913. se va cere, după ce alesul inv. va fi

Intărit de toate forurile compet. parohia însă nu poate asigura dela sine (din propriul său) întregirea dotației învățătoarești.

Reflectanții sunt poștiți ca recursurile lor ajustate în regulă cu toate documentele prescise, în original și adresate comitetului parohial din Oci-Ocișor, să le susțină în timpul de sus pe calea oficiului protoprezbiterat gr. ort. rom. din Halmagiu (Nagyhalmagy).

Alesul învățător va fi dator, să provadă, în caz dacă preotul ar fi dispensat, catehizarea elevilor, instrucția în școala de repetiție, nu altcum și cantoralul în și afară de biserică — fără altă remunerație.

Dela recurenți se poștește ca sub durata concursului, să se prezente-e în vre-o duminică ori sârbătoare în bisericile din Oci și filia Ocișor, spre ași arăta desteritatea în cânt și tipic, făcându-se astfel poporului cunoscuți.

Comitetul parohial din Oci-Ocișor.

În conțelegere cu: *Cornel Lazar*, pprezb. insp. școl. —□— 2—3

Pentru îndeplinirea postului de învățătoare devonit vacant la școala confesională gr. ort. rom. din Izvin (Öszény) protopopiatul Timișoara, să escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul diecesan Biserica și Școala pe lângă următorul beneficiu:

a) Salariul prescise de art. de lege XVI: 1913, din care comuna bisericească garantează salariu până la suma de 1600 cor., iar competențele dela suma aceasta în sus sunt asigurate cu rezoluțiunea ministerială N. 178576/913, prin ajutor de stat.

b) Locuință corăspunzătoare și grădină în natură. Curățirea locuinței în intern cade în sarcina alegândei învățătoare, iară în extern și curățirea salei de învățământ în sarcina comunei bis.

c) Pentru participare la conferințele învățătoarești. 20 cor. și pentru spese de scripturistica 7 cor. 50 fili

d) De încălzitul salei de învățământ să îngrijește comuna bis.

Dela recurente să cere să conducă elevele în Dumineci și sârbători totdeauna la biserică.

Acele recurente, cari vor dovedi aptitudinea de a putea propune elevelor și cântarea bisericească, vor fi preferite dacă satisfac și celorlalte recerinte.

Recurentele sunt poștite a să arăta în termenul concursual în biserică din Izvin în vre-o Duminică ori sârbătoare, spre a face cunoștință cu poporul.

Totodată sunt îndatorate a adnexă la petitul adresat comitetului parohial din Izvin și trimis oficiului protopopesc din Timișoara (Temesvár-Gyárvaros) pe lângă celelalte documente recerute în original, atestat de apartinență, (illetőségi bizonyítvány) precum și eventualele atestate de serviciu despre serviciul ne-întrerupt prestat dela absolvare până acum, mai ales că petițiunile cari nu satisfac și acestei condițiuni nu se vor lua în considerare.

Dat în ședința comitetului paroh. gr. ort. rom. din Izvin, (Öszény) ținută la 29 iunie (12 iuliu) 1915.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu: *Ioan Oprea*, adm. protopopesc. —□— 3—3

Pentru îndeplinirea definitivă a postului cantoral-învățătoresc dela școala gr. ort. rom. din Răbăgani, (Robogány) protoprezbiteratul Beiuș, prin aceasta să escrie concurs cu termen de alegere pe ziua de „Tăierea lui Ioan“ 29 August — 11 Septemvrie a. e. pe lângă următorul salariu:

1. În număr: 600 cor., solvit anticipative în rate trei-lunare de comuna bisericească.

2. Venitul cantoral 40 cor.

3. Cărtir corăspunzător cu grădină de legume.

4. Ajutor de stat, încuviințat de Înaltul Ministru de culte și învățământ cu nr. 109533/1914.

Reflectanții la acest post, recursurile lor, ajustate conform regulamentului și adresate comitetului parohial, le vor trimite oficiului protopopesc gr. ort. rom. în Belényes și vor avea să se prezenteze în vre-o Duminică ori sârbătoare pentru a-și arăta desteritatea în cele rituale, în biserică din Răbăgani.

Răbăgani la 5/18 iuliu 1915.

Augustin Moga,
preot, prez. com. par.

În conțelegere cu: *Moise Popoviciu*, adm. ppeșc

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea postului de învățător vacant din Cladova, protoprezbiteratul Mariaradna să scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul diecesan Biserica și Școala pe lângă următorul beneficiu:

1. Locuință liberă în natură cu grădină.

2. În bani gata din repartiția dela comuna bisericească. 650 cor.

3. Rebonificare dela izlaz pentru pășune 24 cor. 96 fil.

4. Din pădure urb. lemne în natură, în preț de 40 coroane.

5. Arândă anuală de după 1/2 sesie pământ învățătoresc 16 cor. 20 fil.

6. Lemne de foc 16 metrii pentru învățător în preț de 80 cor.

7. Una pruniște în natură în preț de 10 cor.

8. Competința de interese de după capitalul prețului de vânzare a pădurii segregate 48 cor.

9. Pentru cantorat din spesele culturale 50 cor.

10. Să notează, că ajutorul de stat pentru întregirea salariului învățătoresc pe baza legii XVI. din 1913. a fost deja anterior-votat.

11. Pentru încălzitul salei de învățământ 8 (opt) metrii lemne de foc în natură și 20 coroane pentru curatorat.

12. Diurne și spese pentru conferințe 20 cor.

Dela înmormântări mari unde va fi poștit 1 cor., iar dela înmormântări până la etate de 7 ani 40 fil.

Dela recurenți să poștește să conducă școlarii în dumineci și sârbători la sf. biserică, să provadă afacerile în strană și toate agendele cantorale din biserică fără altă remunerație. Dintre reflectanți vor fi preferiți cari vor știi înfință și conduce cor bisericesc.

Reflectanții la acest post sunt poștiți a-și trimite recursurile instruite conform legilor în vigoare și ajustate și cu atestat de apartinență comitetului parohial din Cladova pe calea oficiului protoprezbiterat gr. ort. român din Mariaradna (cotl. Arad) având a se prezenta sub durata concursului în sf. biserică din Cladova spre a-și dovedi desteritatea în cânt și tipic.

Pentru comitetul parohial:

Mihail Jurca,
prez. com.

Dimitrie Dehelean,
not. com.

În conțelegere cu: *Procopiu Givulescu*, protoprezbiterul Radnei.

—□—

3—3